

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/6/2014
Identifikačné číslo spisu: 9014899041
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:9014899041.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému D. O. a spol. pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 20. novembra 2014 prerokoval odvolania obžalovaných JUDr. N. E., M. E. a H. U. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 4. júla 2013 sp. zn. 4 T 3/2005, a takto

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obžalovaných JUDr. N. E., M. E. a H. U. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 4. júla 2013 sp. zn. 4 T 3/2005 boli obžalovaní D. O., JUDr. N. E., M. E. a H. U. uznaní za vinných z pokračovacieho trestného činu neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (body 1 a/, b/ rozsudku) a obžalovaný Ing. Y. E. z trestného činu neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (bod 1 b/ rozsudku) na skutkovom základe, že

obžalovaní D. O., JUDr. N. E., M. E., H. U.

1/ s cieľom nelegálneho získania finančných prostriedkov prostredníctvom fiktívnych obchodných operácií obžalovaní JUDr. N. E. a M. E. oslovili v presne nezistený deň roku 2000 obžalovaného D. O., so súhlasom ktorého bol na neho prevedený stopercentný obchodný podiel v obchodnej spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. so sídlom v Ladomerskej Vieske, ktorej konateľom sa stal 22.09.2000;

následne sa obžalovaní JUDr. N. E., M. E. a D. O. prostredníctvom doposiaľ neustálenej osoby zoznámili s obžalovaným H. U. a dohodli sa s ním na zmene sídla tejto obchodnej spoločnosti a jej registrácii na Daňovom úrade Nitra I. ako štvrtročného platcu dane z pridanej hodnoty, pričom obžalovaný H. U. zabezpečil, že sídlo obchodnej spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. bude v priestoroch hotela Zobor na Štefánikovej ulici číslo 5 v Nitre a súčasne bol zriadený účet obchodnej

spoločnosti v E. a.s., pobočka Nitra a neskôr aj v X. a.s., pobočka Nitra s dispozičným právom pre obžalovaného D. O., ktorý pre účely následných nelegálnych operácií so súhlasom všetkých zainteresovaných osôb podpísal nevyplnené daňové priznanie, ktoré opatril pečiatkou obchodnej spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. obžalovaný M. E., ako aj fiktívne faktúry, ktoré boli zavedené do evidencie obchodnej spoločnosti a slúžili neskôr ako doklady nákupu neexistujúceho tovaru,

a/ takouto prípravou písomností bolo umožnené, aby obchodná spoločnosť I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. vykázala za tretí štvrtýrok 2001 nákup neexistujúceho tovaru od obchodnej spoločnosti Deltos spol. s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ružová dolina číslo 6 a 23.10.2001 bolo Daňovému úradu Nitra I. predložené daňové priznanie, v ktorom obchodná spoločnosť I.L.M. Dynasty neoprávnené a na základe fiktívnych dokladov a faktúr uplatnila vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v sume 2.964.665,- Sk (98.408,85 eur), z ktorej bola na účet obchodnej spoločnosti v X. a.s. pobočka Nitra poukázaná 09.01.2002 suma 2.778.449,- Sk (92.227,61 eur), ktorú v dňoch 10. resp. 11.01.2002 na pokyn obžalovaného H. U. vybral z bankového účtu obžalovaný D. O., za prítomnosti obžalovaného M. E.;

b/ v spolupráci s obžalovaným Ing. Y. E., ktorý bol do nelegálneho získavania financií zainteresovaný, bola za účelom vylákania ďalšieho neoprávneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v mene obchodnej spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o., ktorej konateľom bol obžalovaný D. O., konajúci v súčinnosti s obžalovanými H. U., JUDr. N. E. a M. E., vystavená fiktívna faktúra číslo 22102001 na dodávku strojov a zariadení v sume 14.300.000,- Sk (474.673,04 eur) pre obchodnú spoločnosť B.P.G. spol. s.r.o. so sídlom Topoľčany, Mudroňova ulica číslo 2, registrovaná na Daňovom úrade Topoľčany ako mesačný platca dane, v ktorej konateľom bol obžalovaný Ing. Y. E., ktorý v zdaňovacom období mesiaca október 2001 za túto fingovanú obchodnú transakciu 26.11.2001 uplatnil na Daňovom úrade Topoľčany vyplatenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v sume 3.289.000,- Sk (109.174.80 eur), ktorú po odpočítaní dane na výstupe v sume 61.804,- Sk (2.051,65 eur) daňových kompenzácií a poukázaní na účet spoločnosti B.P.G. spol. s.r.o. obžalovaný Ing. Y. E. vybral 12.03.2002,

ktorým spoločným konaním obžalovaní D. O., JUDr. N. E., M. E. a H. U. skrátili štátny rozpočet Slovenskej republiky o čiastku spolu 6.253.665,- Sk (207.583,65 eur) na ktorej sa obžalovaný Ing. Y. E. spolupodieľal v rozsahu 3.289.000,- Sk (109.174,80 eur).

Za to boli obžalovaní D. O., JUDr. N. E., M. E. a H. U. odsúdení podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov u každého z nich, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovaným podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienčne odložený na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Obžalovaný Ing. Y. E. bol odsúdený podľa § 148a ods. 3 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Naproti tomu krajský súd tým istým rozsudkom obžalovaných Ing. Z. C. a Ing. G. Y. oslobodil podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 spod obžaloby pre skutok v bode 2/ obžaloby Krajského prokurátora v Nitre z 31. mája 2005 sp. zn. Kv 121/02-444, po právnej stránke posúdený ako trestný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom formou účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

a/ ako pracovníci oddelenia kontroly Daňového úradu Nitra I. po tom, čo daňový subjekt - spoločnosť I.L.M. Dynasty spol. s.r.o., Štefánikova 5, Nitra, IČO: 31716491 podal 23. októbra 2001 Daňovému úradu Nitra I. daňové priznanie za III. štvrtýrok 2001, v ktorom uplatnil vrátenie nadmerného odpočtu

dane z pridanej hodnoty v sume 2.964.665,- Sk, vykonali dňa 8. novembra 2001 na Daňovom úrade Nitra I. daňovú kontrolu spomínaného daňového subjektu, pričom kontrola bola vykonaná v rozpore so zákonom o správe daní a poplatkov, a teda bez vedomia a prítomnosti konateľa spoločnosti, vychádzajúc z fiktívnej účtovnej evidencie spoločnosti, ktorú im predložila doposiaľ nezistená osoba a neoverenia si všetkých skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, neskontrolovali oprávnenosť nároku platiteľa na odpočet dane podľa zákona o dani z pridanej hodnoty pri prijatom zdaniteľnom plnení od spoločnosti Deltos spol. s.r.o., Ružová dolina 6, Bratislava a v rozpore so skutočnosťou potvrdili celkový nárok na odpočet a vyhotovili tak dňa 21. novembra 2001 protokol o kontrole, ktorý dňa 27. decembra 2001 prerokovali bez prítomnosti konateľa spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. D. O., za ktorého uvedený protokol podpísala doposiaľ nezistená osoba; na základe tejto v rozpore so zákonom vykonanej daňovej kontroly, bolo dňa 4. januára 2002 Daňovým úradom Nitra I. vydané rozhodnutie č. 17/2002, ktorým bol spomínanému daňovému subjektu priznaný nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 2.964.665,- Sk, ktorá bola dňa 9. januára 2002 po odpočítaní kompenzácií poukázaná na účet spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. Nitra vedený v X. a.s., pobočka Nitra;

b/ ako pracovníci oddelenia kontroly Daňového úradu Nitra I. na základe dožiadania Daňového úradu Topoľčany v rámci vykonanej kontroly u daňového subjektu B.P.G. spol. s.r.o., Mudroňova 2, Topoľčany, ktorý v daňovom priznaní za mesiac október 2001 uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 3.289.000,- Sk na základe prijatého zdaniteľného plnenia od spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. Nitra po tom, čo bola vystavená fiktívna faktúra č. 221022001 zo dňa 26. októbra 2001, na nákup tovaru od spoločnosti Deltos spol. s.r.o. Bratislava, vykonali kontrolu oprávnenosti uplatnenia vyplatenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, vychádzajúc z toho, že spoločnosť I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. Nitra uplatnila z tohto fiktívneho obchodu vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za tretí štvrtrok 2001, čo bolo predmetom kontroly Daňového úradu Nitra I. vykonanej dňa 8. novembra 2001 a opísanej pod bodom 2 a/, o čom uvedení pracovníci oddelenia kontroly vyhotovili dňa 4. januára 2002 zápisnicu o ústnom pojednávaní s konateľom spoločnosti I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. D. O. bez jeho prítomnosti, za ktorého ju podpísala nezistená osoba a v odpovedi na dožiadanie Daňového úradu Topoľčany potvrdili založenie a zaúčtovanie uvedenej fiktívnej faktúry v hlavnej knihe účtovníctva spoločnosti za rok 2001, hoci I.L.M. Dynasty spol. s.r.o. Nitra riadne účtovníctvo nevedela, ďalej obvinení v rozpore so zákonom nepreverili požadovanú existenciu tovaru, nevykonali miestne zisťovanie ani fyzickú ohliadku fakturovaných strojov a zariadení tvoriacich predmet nadmerného odpočtu dane, pretože by boli zistili, že zmluva o skladovaní uvedeného tovaru medzi I.L.M. Dynasty a B.P.G. Topoľčany na adrese Nitra, Cabajská 10, je fiktívna a že spoločnosť I.L.M. Dynasty na uvedenej adrese sklady ani tovar nikdy nemala, v dôsledku čoho Daňový úrad Topoľčany, vychádzajúc z vybavenia dožiadania, ktorého obsah bol v rozpore so skutočnosťou, potvrdil uplatňovaný nadmerný odpočet a rozhodnutím č. 642/2200/28436/2002 zo dňa 27. februára 2002 priznal spoločnosti B.P.G. spol. s.r.o. Topoľčany sumu 3.289.000,- Sk ako nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca október 2001, porušením zákona č. 151/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, ako aj Smernice č. I./241/14024/98 vydané Ústredným daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky zo dňa 8. júla 1998 pre výkon kontroly, umožnili obvinení prostredníctvom rozhodnutí príslušných daňových orgánov získať ďalším osobám neoprávnený finančný prospech a ukrátiť tak štátny rozpočet Slovenskej republiky o sumu 6.253.665,- Sk,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní JUDr. N. E., M. E. a H. U., všetci prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný JUDr. N. E. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 2342-2361/zv.8) uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný a zároveň arbitrárny. Vytýkal súdu prvého stupňa, že ako jediný usvedčujúci dôkaz akceptoval bez výhrad výpoveď spoluobžalovaného D. O., napriek tomu, že tento viackrát menil

svoju výpoveď a tieto zmeny rozumne ani presvedčivo nezdôvodnil, pričom mal v zmysle zákona a ustálenej súdnej praxe použiť zásadu „in dubio pro reo“ a rozhodnúť v jeho prospech. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednostranne v jeho neprospech a vyvodil z nich nesprávne právne závery. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný.

V ďalšej časti svojho odvolania poukázal, že on s bratom M. neoslovili obžalovaného M. O., ale spoluobžalovaný M. O. ich požiadal o nejakú firmu na podnikanie. Žiadne fiktívne faktúry nevypisoval, žiadne peniaze predstavujúce vratku DPH nepreberal ani od banky ani od spoluobžalovaného O.. Samotný O. uvádzal, že peniaze odovzdával iným osobám. V rozsudku uvádzané skutočnosti nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a nezakladajú sa na pravde. Spoluobžalovaný O. klame, pokiaľ uvádza, že za prevzatie firmy obdržal od D. 100.000,- Sk. Svedok D. jednoznačne tvrdil, že za firmu zaplatil práve O. 30.000,- Sk. Ďalej poukazoval, že všetky listinné a iné dôkazy, ktoré majú súvisieť s údajnou trestnou činnosťou, boli nájdené u spoluobžalovaného H. U. a nie u neho. Rovnako neexistuje žiadny prepis rozhovorov, z ktorých by vyplývalo, že sa kontaktoval so spoluobžalovanými. Napokon poukazoval na judikatúru, či už Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo Českej republiky, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a záverom svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť, pretože skutok nespáchal, eventuálne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný M. E. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 2333-2335) uviedol, že sa necíti byť vinným z trestnej činnosti. Celé obvinenie je len fikciou a nebolo preukázané. Podľa obžaloby majú zásadný význam výpovede spoluobžalovaného D. O., avšak jeho výpovede sú zmätočné a klamlivé. Svoje výpovede menil podľa nálady a rozpory výpovedí neboli počas konania odstránené. Žiadal zohľadniť aj skutočnosť, že ani po 10-ich rokoch nie je skutok preukázaný. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 258 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný H. U. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 2328-2331) uviedol, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dohoda spoluobžalovaných, podľa ktorej mal zabezpečiť zmenu sídla spoločnosti I.L.M. Dynasty s.r.o. a zmenu jej registrácie na Daňový úrad v Nitre. Poukázal na výpovede spoluobžalovaných Ing. C. a Ing. Y., ktorí uviedli, že ho nepoznajú a známe je im iba meno D. O.. Z toho dôvodu nemohol zabezpečiť zmenu registrácie. V tejto súvislosti poukázal aj na výpovede svedkov J. M. a Ing. A., pracovníkov hotela Zobor. Namietal tiež, že nebola preukázaná jeho účasť na zriadení účtu v E. a Tatrabanke. Nikdy žiadny pokyn obžalovanému O. na vybratie peňazí v dňoch 10. až 11. júna 2002 nedával, pretože sa nepoznali, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpovedí spoluobžalovaných bratov E., Ing. C. a Ing. Y. Títo v priebehu celého konania tvrdili, že ho nepoznajú. Vo veci bolo vypočutých asi 41 svedkov, ktorí nepreukázali akúkoľvek jeho účasť na trestnej činnosti. Výpoveď obžalovaného D. O. je od začiatku rozporuplná a neverohodná. Zaistené listiny a mobilné telefóny nepreukazujú jeho podiel na organizovaní a riadení trestnej činnosti. Každopádne nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že uvedené skutky spáchal. Domnieva sa preto, že aj v jeho prípade mal súd postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, ktorá sa uplatnila v prípade obžalovaných Ing. C. a Ing. Y. V závere svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť, pretože nebolo preukázané, že skutky uvedené v obžalobe spáchal.

Obžalovaní JUDr. N. E., M. E. a H. U. sa verejného zasadnutia nezúčastnili, pričom o termíne verejného zasadnutia boli riadne a včas vyrozumení. Všetci traja písomne svoju účasť ospravedlnili a požiadali, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v ich neprítomnosti. Nakoľko zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaných.

Obhajca JUDr. Ján Jenča, ktorý na verejnom zasadnutí obhajoval na základe plnej moci aj obžalovaného M. E., predniesol dôvody odvolania za oboch obžalovaných zhodne s ich písomným vyhotovením. Navrhol odvolaniu vyhovieť a oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu

prejednal a rozhodol.

Obhajkyňa obžalovaného H. U. na verejnom zasadnutí taktiež predniesla dôvody odvolania zhodne s jeho písomným vyhotovením. Znovu poukázala na výpoveď spoluobžalovaného D. O., ktorý na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď, pričom uviedol, že obžalovaného H. U. vôbec nepozná. Z toho dôvodu navrhla, aby odvolací súd za použitia zásady „in dubio pro reo“ zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol a oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Alternatívne navrhla vec vrátiť krajskému súdu s vysloveným právnym názorom, že vina obžalovaného nebola preukázaná.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaných podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zákona č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolania obžalovaných JUDr. N. E., M. E. a H. U. nie sú dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že trestné stíhanie vo veci sa začalo podľa § 160 ods. 2 Tr. por. na základe uznesenia vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície PZ v Nitre z 2. decembra 2002 pod ČVS: KÚP-140/OVEK-2002 pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Výšetrovateľ pod tým istým číslom vzniesol uznesením z 5. marca 2003 obvinenie pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a trestný čin neodvedenia dane a poistného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a to N. E., M. E., Slavomírovi U., D. O. a Ing. Y. E.. Obžalovaným Ing. Z. C. a Ing. G. Y. vzniesol obvinenie až uznesením z 3. júla 2003 pre pokračovací trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pokračovací trestný čin neodvedenia dane a poistného formou účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Krajský prokurátor v Nitre podal 17. februára 2004 (a nie 31. mája 2005, ako je uvedené na strane 7 napadnutého rozsudku) na Krajskom súde v Nitre obžalobu pod č. Kv 121/02 na D. O., Bc. N. E., M. E., H. U., Ing. Y. E., Ing. Z. C. a Ing. G. Y. pre skutok v bode 1/ právne posúdený ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák. a trestný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (obž. D. O., Bc. N. E., H. U., Ing. Y. E. a M. E., ktorý sa mal trestnej činnosti dopustiť ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.), skutok v bode 2/ právne posúdený ako trestný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom formou účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v súbehu s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (obž. Ing. Z. C. a Ing. G. Y.). Obžalovaný M. E. bol v obžalobe stíhaný aj pre skutok v bode 3/ právne posúdený ako trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd v Nitre po predbežnom prejednaní obžaloby uznesením z 3. septembra 2004 sp. zn. 4 T 1/2004 podľa § 188 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpil trestnú vec na prejednanie a rozhodnutie Špeciálnemu súdu v Banskej Bystrici ako súdu vecne príslušnému. Proti tomuto uzneseniu podali sťažnosť obžalovaní Bc. N. E. a M. E., ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. decembra 2004 sp. zn. 5 To 106/2004 podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Trestná vec obžalovaných po tomto uznesení došla na Krajský súd v Banskej Bystrici s právomocou

Špeciálneho súdu 16. decembra 2004. Následne uznesením tohto súdu z 18. apríla 2005 sp. zn. 1 Tš 12/2004 bola podľa § 188 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestná vec postúpená na prerokovanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre, ako súdu vecne a miestne príslušnému. Po právoplatnosti tohto uznesenia bol spisový materiál zaslaný Krajskému súdu v Nitre, kde došiel 31. mája 2005 a pod sp. zn. 4 T 3/2005 bol pridelený na rozhodnutie do senátu JUDr. Zity Matyoóvej.

Uznesením tohto senátu z 21. decembra 2005 bola trestná vec podľa § 188 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vrátená prokurátorovi na došetrenie. Na základe sťažnosti prokurátora bola vec 6. júna 2007 predložená najvyššiemu súdu na rozhodnutie, pričom najvyšší súd uznesením z 22. júla 2009 sp. zn. 3 Tost 25/2007 (teda po dvoch rokoch) sťažnosti prokurátora vyhovel, napadnuté uznesenie podľa § 149 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a prikázal krajskému súdu vo veci konať a rozhodnúť. Spisový materiál došiel na krajský súd 9. septembra 2009.

Krajský súd svojím uznesením zo 7. júna 2010 sp. 4 T 3/2005 po predbežnom prejednaní obžaloby znovu podľa § 188 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpil trestnú vec obžalovaných Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku. Proti tomuto uzneseniu podali sťažnosť obžalovaní Ing. Z. C., Ing. G. Y. i JUDr. N. E.. Pre problémy v doručovaní uznesenia obžalovaným bol spis predložený najvyššiemu súdu 21. júna 2011. O sťažnosti obžalovaných najvyšší súd rozhodol uznesením tohto senátu z 18. augusta 2011 pod sp. zn. 5 Tost 19/2011, ktorým podľa § 149 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie o postúpení veci Špecializovanému trestnému súdu zrušil. Spisový materiál došiel na krajský súd 23. augusta 2011, pričom termín hlavného pojednávania bol vo veci určený úpravou predsedníčky senátu zo 4. júna 2012 na 18. júla 2012. Fakticky prvé hlavné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po ôsmich rokoch od podania obžaloby. Ešte treba pripomenúť, že uznesením krajského súdu z 12. októbra 2011 bola trestná vec obžalovaného M. E. pre skutok v bode 3/ obžaloby, právne posúdený ako trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák., vylúčená zo spoločného konania a vec bola postúpená podľa § 188 ods. 1 písm. a/ Tr. por. na ďalšie konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Poprad.

Podľa názoru najvyššieho súdu v priebehu hlavných pojednávanií súd prvého stupňa už vo veci vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy. Vykonané dôkazy potom vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por. a vyvodil z nich správne skutkové i právne závery. Svoje rozhodnutie stručne, ale napriek tomu logicky odôvodnil, pričom v dôvodoch svojho rozhodnutia sa riadne vysporiadal s obranou obžalovaných, ktorú produkovali v priebehu konania na hlavnom pojednávanií. Vo svojom rozhodnutí vyložil, o ktoré dôkazy a skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia a prečo neuveril obrane obžalovaných. V tomto smere nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovaného JUDr. A. E., ktorý vytýkal arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Na základe vykonaného dokazovania nemá ani najvyšší súd pochybnosti o skutkových zisteniach uvedených v napadnutom rozsudku. Skutky, ako sú popísané v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku sa stali, niet žiadnych pochybností o tom, že ich spáchali obžalovaní spôsobom tam uvedeným a že napĺňajú znaky žalovaných trestných činov, a to tzv. daňového podvodu, teda trestného činu neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Najvyšší súd z procesného spisu nezistil žiadny rozpor medzi skutkovými zisteniami, ktoré urobil súd prvého stupňa po vyhodnotení vykonaných dôkazov a právnym posúdením veci. Participácia obžalovaných na trestnej činnosti vyplýva z výpovede spoluobžalovaného M. O. a nie je pravdou, že ide o ojedinelý dôkaz v tejto trestnej veci, pretože tomu popisu, ako uvádzal M. O. mieru účasti každého z obžalovaných, tomuto zodpovedajú ďalšie priame i nepriame dôkazy. Predovšetkým sú to dôkazy zaistené pri domových prehliadkach, zaistené listiny, mobilné telefóny, ako aj výpisy z uskutočnenej telefonickú komunikácie medzi obžalovanými, na ktoré správne poukázal i súd prvého stupňa. Tieto dôkazy korešpondujú s výpoveďou M. O., a preto ani najvyšší súd nemal o vierohodnosti jeho výpovede žiadnych pochybností. Tvrdenie obžalovaného H. U., že obžalovanému M. O. nedával žiadne pokyny na výbery z účtu, pretože sa nepoznali, nie je pravdivé. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje najmä na výpisy z telefonickú komunikácie. Táto jeho obrana je vyvrátená, pretože obžalovaný Sl. U. volal zo svojho mobilného telefónu (č. t. XXXX XXX XXX) spoluobžalovanému M.

O. už 6. augusta 2001 (viď č.l. 1477/zv. VII.) Rovnaká komunikácia medzi nimi sa udiala aj v dňoch 5. októbra až 11. októbra 2001 (č.l. 1496-1504). Rovnako neobstojí obrana obžalovaných N. a M. E.. Zo zadovážených výpisov totiž vyplýva aj čulá komunikácia medzi Sl. U. a č. t. 09XX XXX XXX, ktoré podľa potvrdenia prevádzkovateľa patrilo D. E., manželke obžalovaného M. E. (napr. č.l. 1478 - hovor z 26. septembra 2001, č.l. 1479 - hovory z 27. septembra a 28. septembra 2001, kedy spolu komunikovali až X-krát). O hodnovernosti výpovede obžalovaného M. O. napokon svedčia aj kontakty svedka E. Y. so H. U., resp. s bratmi E., ako aj ostatné listinné dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané (žiadosť obž. M. O. o registráciu DPH zo 14. marca 2001, osvedčenie riaditeľky DÚ v Žiari nad Hronom, žiadosť o registráciu DPH z 3. augusta 2001 na DÚ v Nitre, doklady spoločnosti I.L.M. Dynasty s.r.o., doklady spoločnosti Deltos, s.r.o., faktúry, výpisy z účtov, atď.).

Čo sa týka námietok obžalovaných, ktorými poukazovali na rozpornosť výpovedí obžalovaného M. O., s tými sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa. Napokon rozpory sú aj na strane obžalovaného N. E., ktorý na jednej strane tvrdil, že spoluobžalovaný M. O. bol bez finančných prostriedkov a na druhej strane mal za prevod spoločnosti zaplatiť svedkovi G. D..

Z uvedeného vyplýva, že skutkové závery súdu prvého stupňa sú správne, najvyšší súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Napokon správne je i právne posúdenie ich konania, pokiaľ vzhľadom na spôsobený následok boli uznaní za vinných podľa odseku 4 § 148a Tr. zák.

Podľa zistenia najvyššieho súdu, súd prvého stupňa pochybil v opačnom smere, a to vo vzťahu k uloženým trestom. Trestná činnosť bola v danom prípade ukončená v roku 2002. Prokurátor podal obžalobu na súde prvého stupňa 12. februára 2004. Súd prvého stupňa začal vo veci konať na hlavnom pojednávaní až 18. júla 2012, teda po ôsmich rokoch od podania obžaloby a desiatich rokoch od spáchania skutkov. Vzhľadom na dĺžku konania prichádzalo do úvahy zníženie trestnej sadzby dokonca pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ktorá je v tomto prípade od 5 do 12 rokov odňatia slobody. Vyplýva to nielen z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ale aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dokonca aj z rozhodovania tohto senátu, že pokiaľ dĺžka konania je neprimeraná a neparticipovali na nej samotní obžalovaní, tak je možné použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie, v tomto prípade ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. Táto okolnosť však v prerokúvanej veci vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsobený následok a jeho závažnosť, neoprávňovala súd prvého stupňa k tomu, aby trest znížil do takej miery, aby im uložil tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Tu len nedostatok odvolania zo strany prokurátora v neprospech obžalovaných zabránil najvyššiemu súdu napraviť toto hmotnoprávne pochybenie súdu prvého stupňa.

Rovnako sa najvyšší súd nestotožňuje s oslobodzujúcim výrokom vo vzťahu k obžalovaným Ing. Z. C. a Ing. G. Y.. V tomto prípade taktiež chýba odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaných, nakoľko taký záver súdu prvého stupňa, že skutok sa stal, ale nie je trestným činom, nezodpovedá vykonanému dokazovaniu.

Z dokazovania vyplýva, že takou alfou a omegou konania obžalovaných bolo v súčinnosti previesť podiel v spol. I.L.M. Dynasty s.r.o. na D. O., ktorý v tomto prípade vystupoval ako tzv. „biely kôň“ a po zaregistrovaní spoločnosti ako platcu dane z pridanej hodnoty na Daňovom úrade v Žiari nad Hronom, preniesť sídlo spoločnosti do Nitry, kde vlastne kooperovali daňoví úradníci a nebyť ich tzv. kontroly, nemohlo by dôjsť k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Stačilo zo strany daňových úradníkov dodržať povinnosti vyplývajúce z ich pracovného zaradenia. V konkrétnom prípade stačilo kontaktovať Daňový úrad v Bratislave a zistiť, či spoločnosť Deltos spol. s.r.o. vykazovala nejaké obchody so spoločnosťou I.M.L. Dynasty s.r.o. Z uvedeného potom vyplýva, že aj oslobodzujúci výrok súdu prvého stupňa je v rozpore so zákonom. Uvedené pochybenie, ako už bolo vyššie uvedené, nebolo možné napraviť pre nedostatok odvolania zo strany prokurátora.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.